

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

van 18 juni 2002

in zaak C-299/99 [verzoek van de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) om een prejudiciële beslissing]: Koninklijke Philips Electronics NV tegen Remington Consumer Products Ltd⁽¹⁾

(„Aanpassing van wetgevingen — Merken — Richtlijn 89/104/EEG — Artikelen 3, leden 1 en 3, 5, lid 1, en 6, lid 1, sub b — Tekens die een merk kunnen vormen — Tekens die uitsluitend bestaan in de vorm van de waar”)

(2002/C 191/01)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-299/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Koninklijke Philips Electronics NV en Remington Consumer Products Ltd, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 3, leden 1 en 3, 5, lid 1, en 6, lid 1, sub b, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB 1989, L 40, blz. 1), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, P. Jann, F. Macken (rapporteur), N. Colneric en S. von Bahr, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-

Jarabo Colomer; griffier: D. Louterman-Hubeau, afdelingshoofd, op 18 juni 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Er bestaat geen categorie van merken die niet van inschrijving zijn uitgesloten op grond van artikel 3, lid 1, sub b tot en met d, en artikel 3, lid 3, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, doch niettemin ingevolge artikel 3, lid 1, sub a, niet kunnen worden ingeschreven omdat deze merken de waren van de merkhouders niet kunnen onderscheiden van die van andere ondernemingen.
- 2) De vorm van de waar waarvoor het teken wordt ingeschreven, hoeft geen grillig element, zoals een verfraaiing zonder functioneel doel, te bevatten om deze waar te kunnen onderscheiden in de zin van artikel 2 van richtlijn 89/104/EEG.
- 3) Grootschalig gebruik van een teken bestaande in de vorm van bepaalde waren, kan volstaan om dit teken onderscheidend vermogen te verlenen in de zin van artikel 3, lid 3, van richtlijn 89/104/EEG, wanneer een onderneming als enige deze waren op de markt brengt en als gevolg van dit gebruik een aanmerkelijk deel van de betrokken kringen de vorm enkel met die onderneming associeert, met uitsluiting van iedere andere onderneming, of meent dat waren met deze vorm van die onderneming afkomstig zijn. Wat evenwel de omstandigheden betreft waaronder de in die bepaling gestelde voorwaarde is vervuld, dient de nationale rechter na te gaan of deze omstandigheden zijn vastgesteld op basis van concrete en betrouwbare gegevens, of de vermoedelijke perceptie van een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument van de betrokken categorie waren of diensten in aanmerking is genomen en of de betrokken kringen de waar als afkomstig van een bepaalde onderneming identificeren op basis van het gebruik van het teken als merk.

- 4) Artikel 3, lid 1, sub e, tweede streepje, van richtlijn 89/104/EEG moet aldus worden uitgelegd dat een teken dat uitsluitend bestaat in de vorm van een waar, op grond van deze bepaling niet kan worden ingeschreven indien wordt aangetoond dat de wezenlijke functionele kenmerken van die vorm uitsluitend aan de technische uitkomst zijn toe te schrijven. Bovendien kan het bewijs dat er nog andere vormen bestaan waarmee dezelfde technische uitkomst kan worden verkregen, de in deze bepaling vermelde grond voor weigering of nietigheid van de inschrijving niet opzij zetten.

(¹) PB C 299 van 16.10.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 20 juni 2002

in zaak C-313/99 (verzoek van de High Court om een prejudiciële beslissing): Gerard Mulligan, Tim O'Sullivan, Tom Power, Hugh Duncan tegen Minister for Agriculture and Food, Ierland, Attorney General(¹)

(„Extra heffing in sector melk en zuivelproducten — Verordening (EEG) nr. 3950/92 — Overdracht van referentiehoeveelheid in geval van verkoop of verhuur van bedrijf — Mogelijkheid voor lidstaat om gedeelte van referentiehoeveelheid in te houden en aan nationale reserve toe te voegen”)

(2002/C 191/02)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-313/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de High Court (Ierland), in het aldaar aanhangig geding tussen Gerard Mulligan, Tim O'Sullivan, Tom Power, Hugh Duncan en Minister for Agriculture and Food, Ierland, Attorney General, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten (PB L 405,

blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 1560/93 van de Raad van 14 juni 1993 (PB L 154, blz. 30), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, C. Gulmann en V. Skouris (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: H. A. Rühl, hoofd-administrateur, op 20 juni 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Wanneer de lidstaten krachtens artikel 7, lid 1, eerste alinea, van verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 1560/93 van de Raad van 14 juni 1993, de wijze bepalen waarop, in geval van verkoop of verhuur van melkbedrijven, de daaraan toegewezen referentiehoeveelheden samen met deze bedrijven worden overgedragen, kunnen zij overeenkomstig voornoemde bepaling voorzien dat een gedeelte van deze referentiehoeveelheden niet samen met het bedrijf zal worden overgedragen aan de producent die het bedrijf overneemt, doch zal worden toegevoegd aan de nationale reserve door middel van een inhoudingsmaatregel („clawback”). Een dergelijke maatregel moet worden vastgesteld en toegepast:

- zonder de doelstellingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, in het bijzonder van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk, in gevaar te brengen;
- op basis van objectieve criteria;
- in overeenstemming met de algemene beginselen van gemeenschapsrecht, zoals met name het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het non-discriminatiebeginsel en het beginsel van eerbiediging van de fundamentele rechten.

- 2) Het rechtszekerheidsbeginsel, als algemeen beginsel van gemeenschapsrecht, verzet zich niet ertegen dat een lidstaat met het oog op de vaststelling van nationale maatregelen krachtens artikel 7, lid 1, van verordening (EEG) nr. 3950/92, een procedure kiest volgens welke een wetgevingsinstrument de bevoegde autoriteit, zoals een minister, machtigt die maatregelen te nemen in de vorm van een beslissing. Met betrekking tot de bekendmaking van dergelijke maatregelen vereist voornoemd beginsel dat de door de betrokken maatregelen geraakte natuurlijke en rechtspersonen daardoor worden geïnformeerd over de rechten en verplichtingen die voor hen uit die maatregelen voortvloeien. Het staat aan de nationale rechter om op basis van de feitelijke gegevens waarover hij beschikt, te bepalen of dit in het hoofdgeding het geval is.

(¹) PB C 299 van 16.10.1999.